

Varij nas Mati

GLASILO ŽUPNIJE

S SALEZIJANSKIM
MLADINSKIM CENTROM

LJUBLJANA RAKOVNIK

60^{LET}
ŽUPNIJE

NOVEMBER 2018 / ŠTEVILKA 9 / LETO XXXVI

Mr 12,38–44

DOLGA OBLAČILA

Jezus v evangeliju svari pred pismouki, ki se radi kažejo v dolgih oblačilih in opravljajo dolge molitve.

Jezusa ne bi prav razumeli, če bi sklepali, da nasprotuje dolgim oblekam in dolgim molitvam. Prav tako bi bili v zmoti, če bi mislili, da zahteva, naj bo oboje kratko. To dvoje spada med tiste zunanje reči, ki same po sebi niso ne dobre ne slabe. Postanejo pa dobre, kadar jih kdo uporablja z dobrim namenom, in slabe, kadar jih uporablja s slabim. Taki so bili nekateri izmed pismoukov: lakomni, slavohlepni in hinaovski. Da bi pa naredili na ljudi vtis duhovnosti in svetosti, so si nadevali dolga oblačila in javno opravljali dolge molitve. Zunanje znake pobožnosti so zlorabljali z namenom, da bi prekrili notranjo pokvarjenost. Jezus je to popačenost razkrinkaval in poslušalce opozarjal, naj temu sprenevedanju ne nasedajo.

Priložnost, da to svoje poučevanje dopolni, se mu je ponudila, ko je prišel v tempelj. Opazil je, kako so nekateri metali denar v zakladnico. Gotovo je bil marsikoga med njimi vesel, ko je videl, kako velik del svojih dohodkov prispeva za hišo njegovega Očeta. Apostole pa je spet opomnil, naj ne nasedajo zunanjemu videzu. Bogat dar, ki ga nekdo da, je lahko zares znak njegove velikodušnosti. A je tudi možno, da je le maska, pod katero skriva notranjo pokvarjenost. Prav tako je z revnim darom: lahko je znak darovalčeve notranje revščine, lahko pa se za njim skriva biser vere in ljubezni. Tak biser je bilo srce vdove, ki je vrgla v zakladnico le borna dva novčiča.

Bog nam ne določa, kako naj se oblačimo, kakšne molitve naj opravljamo in kakšne darove naj nosimo v cerkev. Vsakdo naj se ravna po lastni presoji. Z nobeno zunanostjo pa ga ne bomo pretentali in z nikakršnim darom ga ne bomo preslepili, da ne bi videl v našo notranjost in preценil vrednosti našega srca.

Po: p. F. Cerar, Beseda da Besedo

Elija ji je rekel: »Ne boj se; pojdi in pripravi, kakor si rekla, vendar naredi iz tega najprej meni kolaček in mi ga prinesi; sebi in svojemu sinu pa ga boš pripravila potem. Kajti tako govori Gospod, Izraelov Bog: »Moka v loncu ne bo pošla in olja v vrču ne bo zmanjkalo do dne, ko bo Gospod poslal dež na zemljo.« Šla je in storila po Elijevi besedi. In dan za dnem so imeli jesti, ona, on in njena družina. Moka v loncu ni pošla in olja v vrču ni zmanjkalo, po besedi, ki jo je Gospod govoril po Eliju.

1 Kr 17, 13–16

Kdove ali bi kakšen moški na njenem mestu tako zaupal preroku Eliju, da bi se odpovedal zadnji pesti moke in zadnjim kapljam olja?

Zdi se, da imajo ženske večjo sposobnost kakor moški, da zaupajo drugim, zlasti iz ljubezni. Mnogo, premnogo je žensk, ki iz ljubezni zaupajo moškim, pozneje pa se izkaže, da so ti moški prazni in da jim niso sposobni dati nič drugega kakor dneve, polne trpljenja in poniževanja.

Ravno tako seveda ne manjka moških, ki se pustijo prevarati od žensk, za katere se pozneje izkaže, da so prava poguba. Vendar se jim to navadno zgodi zaradi preveč preračunljivosti in premalo ljubezni.

Sposobnost zaupanja, ki je s človeškega vidika lahko izvor nevšečnosti, je osnovna zahteva vere, saj je vera zaupanje in predanost Bogu.

Vdova iz Sarepte je čudovito znamenje vere.

Po: T. Lasconi, 365+1 dan s Teboj

ZA ZAKONCE IN DRUŽINE

Vsak zakonski par, ki Boga postavi v središče svojega zakonskega življenja, z veseljem in začudenjem ugotovi, da njuna ljubezen iz dneva v dan raste. Na tak način, ne da bi se tega sploh zavedali, zakonci postajajo zvesti pričevalci o zvesti Božji ljubezni vsem tistim, ki jih obdajajo, predvsem pa svojim otrokom.

G. L. Müller, Upanje družine

ŽUPNIJSKI PASTORALNI SVET

seja z dne, 8. 10. 2018

Začeli smo z uvodnim razmišljanjem in molitvijo. Potrdili smo zapisnik prejšnje seje.

Prebrali smo svetopisemski odlomek 1 Kor 12, 12-26. Naše služenje izvira iz zakramenta svetega krsta. Ni samo po sebi umevno, da smo del župnijskega občestva. Na kakšen način se počutimo kot del Cerkve, glede na celotno dekanijo (v naši je 13 župnij)? Kako narediti, da postanemo del živega občestva?

Če je nekdo v družini v težavah, to občutimo. Takrat smo drug drugemu vzpodbuda. Kot član občestva ima vsak izmed nas posebno poslanstvo. Vsi smo poklicani k temu, da prepoznavamo in sprejemamo klic za polnost življenja in ljubezni ter sodelujemo pri odkrivanju najučinkovitejših poti za oznanjevanje evangelija v današnjem času (škofvska sinoda 2018).

Vprašali smo se, kako nas župnik spodbuja k izvrševanju skupne duhovniške službe vseh krščenih? Kako mu pri tem pomagamo člani ŽPS? Kako se na župnikova povabila k sodelovanju v župniji odzivamo župljani?

-Naša župnija je bogata v duhovnem in gospodarskem smislu.

-Mladi ne čutijo potrebe po redni nedeljski maši. Dovolj jim je, da se o tem pogovarjajo, čutijo, razlagajo, kaj več pa ne potrebujejo. Imajo luknjo v osebni duhovnosti. Pri tem je zelo pomembno, kako starši spremljajo in usmerjajo svoje otroke. Družina je osnovna celica. Župnija lahko pri tem marsikaj pomaga. Papež v sinodi o mladih poučarja individualno spremljanje. Mladi lahko povabijo mlade v cerkev.

-Za župnijo so pomembne zakonske skupine. Duhovnik je spremljevalec zakonskih skupin. Obstajajo različne možnosti zakonskih skupin. V župnijskem glasilu in na spletu je potrebno predstaviti, kaj pomeni zakonska skupina. Podati je potrebno smernice: kako vstopiti v zakonsko skupino, kakšna je pot in kakšne so možnosti.

-Pomemben je naš zgled. Vzpodbujati moramo k redu in vztrajnosti.

Pregledali smo koledar.

Podali smo predlog, da naj bo v prihodnjem letu blagoslov torb tudi pri sv. maši ob 9. uri (ne le ob 10.30), ker je prisotnih veliko otrok.

Podali smo pripombo, da je med različnimi svetimi mašami spet neuskklajenost pri vstajanju oz. sedenju med mašo.

Sejo smo zaključili z molitvijo.

Zapisala: Barbara Flajnik

ROMANJE PO DON BOSKOVIH KRAJIH

Še preden je sonce vzšlo, se je naša ekipa animatorjev odpravila na potep. Odšli smo obiskat don Boskove kraje v Torino. Ta vikend smo prebivali v kraju, kjer je odraščal in svoje otroštvo preživel don Bosko. Obiskali smo kraj, kjer je ustanovil svoj prvi oratorij. Poleg don Boska smo obiskali tudi spomine na Marijo Dominiko Mazzarelo.

Imeli smo tudi nekaj priložnosti za molitev v baziliki, kjer je replika don Boskovega telesa. Imeli smo veliko prostega časa za sprehajanje po različnih delih mesta. Obiskali smo nekaj različnih muzejev, namenjenih don Bosku. Videli smo veliko novih in zanimivih stvari.

Lucija

ANIMATORSKI VIKEND V ŠMARJETI

V petek popoldne smo se rakovniški animatorji odpravili na vikend v Šmarjeto. Medtem ko smo odložili prtljago, je kuharica že pripravila večerjo. Po obedu je sledil ogled dokumentarnega filma o pornografiji. Po končanem ogledu je sledila še zanimiva debata o filmu, ki jo je vodil predstavnik inštituta Integrum Benjamin Tomažič.

Soboto smo začeli z zajtrkom, nadaljevali pa smo z delovnim sklopom, v katerem smo ozaveščali, katere kompetence pridobivamo v vlogi animatorja. Sledila je mladinska maša, ki jo je polepšalo ubrano petje ob spremljavi kitare in ukulela. Po kosilu smo imeli odmor, med katerim so nekateri igrali nogomet, drugi družabne igre, nekateri pa so se odpravili na izlet v Klevevž. Popoldne smo imeli še dva delovna sklopa, v katerih smo pripravljali prihajajoče dogodke, ki se bodo odvijali na Rakovniku. Zvečer pa je napočil čas za "D – igro", v katero smo se tako živeli, da se strasti niso pomirile niti po koncu igre. V nedeljo smo vikend – kot se za animatorje spodobi – zaključili s sveto mašo, nato pa smo se odpravili proti deževni Ljubljani. Najbolj vztrajni pa so se odšli kopat v Šmarješke toplice.

Ana Dobnikar

PREDSTAVITEV PROSTOVOLJSKEGA DELA V GAMBELI

V četrtek, 25. 10. 2018, smo na Rakovniku gostili prvega letošnjega mladinskega gosta. Pravzaprav, so bili kar trije. Salezijanec Marko Suhoveršnik je s seboj pripeljal Majo in Davida – študenta, ki sta opravljala delo prostovoljcev na odpravi v Etiopiji. Oba sta mesec dni namenila poučevanju tamkajšnjih otrok in mladih. Dodobra sta nam predstavila svoje delovanje in način življenja v Gambeli. Ni manjkalo anekdot, dogodivščin in zgodb, zato pozornost pri poslušalcih ni nikoli upadla. V svojem iskrenem govoru sta nam tako doživeto predstavila košček te velike države in temperamenta ljudi, da smo si lahko kar predstavljali, kako se je vse zgodilo. Predstavila sta obe plati medalje, tako veselje domačinov ob plesu, športu in srečanju z belci na eni strani, kot tudi revščino, lakoto, kriminal in onesnaženje na drugi. Njuno pripovedovanje pa so popestrile tudi fotografije z njune odprave.

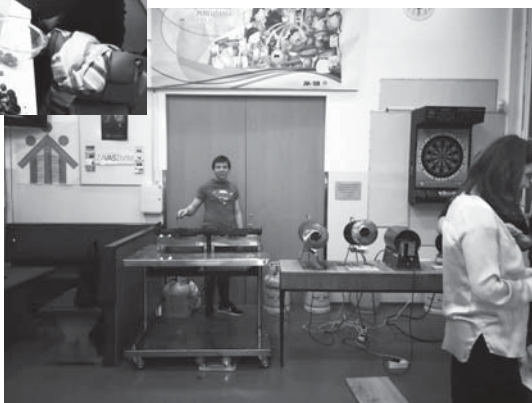
Aljaž Dobnikar

KOSTANJEV PIKNIK OTROŠKEGA PEVSKEGA ZBORA

24. 10. 2018

Že na pevskih vajah smo bile vse malo lačne, a ko smo prišle do SMC-ja, smo bile še bolj. Po hodniku se je kadil dim. Ko smo prišle v dvorano smo na koncu videle animatorja Vida, ki je pekel kostanj kar v SMC-ju. Zelo je dišalo, a me smo šle najprej ven h kapelici in zmolile desetko rožnega venca. Nato smo se vsedle za mizo in prva runda kostanja je bila že na mizi. Kmalu so se nam pridružili še starši in jedli z nami. Medtem ko smo jedli, nam je kaplan Janez pokazal, kako se žonglira. Nato pa nam je dijak iz Celja pokazal še vragolije z diabolom. Seveda se je moral pohvaliti tudi Vid in je pokazal, kaj zna. Po prijetnem pogovoru in slastnem kostanju smo se poslovili in odšli. Kostanj je bil res odličen. Vse pohvale kuharju in kaplanu Juretu za organizacijo!

Maša

SREČANJE SALEZIJANSKE MLADINE V ŽELIMLJEM

S pet smo se zbrali v Želimljah, kjer je bilo v petek in soboto, 19. in 20. 10., srečanje salezijanske mladine. Bili smo iz različnih župnij. Med seboj smo se spoznali in se čez dan tudi bolj povezali. Med seboj smo delili mnenja in ideje kako bi naš SMC naredili še boljši. Zelo vesela sem, da sem se tega vikenda udeležila, saj sem tudi sama pridobila novo znanje in poslušala, kako starejši govorijo o svojih izkušnjah. Vesela sem, da sem del salezijanske mladine.

Katarina Račič

UTRINEK IZ SREČANJA VSEH MLADIH NA ŽALAH

Srečanje mladih iz Ljubljane v cerkvi na Žalah bi lahko vpisala preprosto z eno besedo - presunljivo. Škof, ki nas je počastil s svojim obiskom, nas je med sveto mašo navdušil s svojo karizmo in pozitivno držo, obenem pa nas ohrabil s svojo močno vero, da so naši rajni skupaj z Jezusom vedno z nami in nas ne bodo nikoli zapustili. Spomnil nas je tudi, da je pomembno, da jih tudi mi vedno obdržimo v svojih srcih in jim naklonimo kakšno molitev. Predvsem pa naj se ne bojimo ničesar, saj z Jezusom premoremo čisto vse. Sveto mašo je še dodatno popestrila meditativna glasba, ki nas je spremljala tekom celotnega večera in kateri smo se lahko tudi sami pridružili s petjem ali pa ji zgolj prisluhnili ter v njej uživali. Ob koncu svete maše smo naš večer zaključili še s prižiganjem svečk na grobovih naših rajnih in skupinsko pogostitvijo. Ta večer mi bo zagotovo še dolgo časa ostal v lepem spominu.

Julija

SKAVTSKI PREHODI 2018

Skavtski prehodi so dogodek, kjer skavti, ko dosežejo določeno starost in zrelost, prehajajo iz mlajše veje v starejšo:

krdelo (7–11 let) à četa (11–17 let) à klan (17–21 let) à vodstvo (21+) ali se upokojijo.

Vsak prišlek in odhajajoči gresta dvakrat čez poseben obred – prvič, ko se od stare veje poslovijo, in drugič, ko vstopa v novo. Prehodi so za skavtinjo in skavta preizkušnja, saj se mora posloviti od svoje stare skupine in se udomačiti v novi.

Letošnje prehode smo opravili med Črnučami in Rašico. Zbrali smo se na avtobusni postaji Rogovilc, kamor so prišli učitelji in liki iz Harryja Potterja. Ker voditeljjev ni bilo, smo se odzvali vabilu Albusa Dumbledoreja, naj se z njim in ostalimi čarovniki odpravimo v gozd. Tam smo ujeli in dvignili prav vsakega – najmočnejše je moralo dvigniti ducat ljudi. Izdelali smo tudi čarobne palice in preizkusili, kdo je bunkelj.

Nato smo se razdelili v skupine ter z izzivi in pismi pospremili odhajajoče in prihajajoče člane.

Za preteklo skavtsko leto smo se zahvalili in se za bodoče priporočili pri sveti maši na prostem, z ročno izdelanim oltarjem in križem.

Obetamo si nepozabno skavtsko leto!

Eva

BIRMANSKI VIKEND

V petek, 5. 10. 2018, smo se birmanci ob 18. uri zbrali pred Majcnovim domom v Želimpljah. Najprej smo imeli spoznavno igro, v kateri smo spoznavali naše lastnosti, nato smo naše lastnosti pisali na listke. Za tem je bila večerja. Potem smo si pogledali film o duhovniku Pinu Puglisiju iz Palerma. Pino je bil zelo pogumen, a na koncu ga je vseeno pokončala mafija. Nato smo se šli igro z žličkami. Tekmovali smo, kdo najhitreje dobi žlico, ki je bila na sredini. Zmagal je Sebastjan.

Po koncu smo imeli še dva »pranka«. Najprej sta šla 2 animatorja pod odejo tako, da se je enemu videla le glava. Prišel je birmanec, ki je čakal zunaj, in animatorja poskušal nežno prebuditi. Medtem je 2. animator birmanca neopazno udaril po riti s kuhalnico. Drugič pa je Rem učil birmanca masaže in ga pripravil do tega, da se je birmanec nevede namazal z ogljem. Nato smo odšli v postelje, kjer smo se pogovarjali še pozno v noč. Zjutraj so nas prebudili animatorji. Po zajtrku smo poslušali zanimivo predavanje bivšega odvisnika, ki je s pomočjo skupnosti stopil na pravo pot življenja. Zatem smo se o tem pogovorili še v naših birmanskih skupinah. Sledilo je kosilo, nato pa smo se odpravili počivat, igrat odbojko, nogomet in košarko. Zatem so prispeli starši, s katerimi smo imeli soočenje o stvareh, ki jih imamo pri njih radi, ki jih pri njih ne maramo, ki si jih od njih želimo in kaj bi jim radi povedali. Skupaj smo se odpravili k sveti maši, nato pa smo se povesečili še s kostanjem.

Toni

KOŠARKARSKI TURNIR NA RAKOVNIKU

V soboto, 6. 10. 2018, smo na Rakovniku organizirali košarkarski turnir. Igrali smo v telovadnici SMC 3:3 na dva koša. Sodelovale so tri ekipe, in sicer Robni trakovi Blažič, Killerbees in Gabrovka. Ekipe so se pomerile vsaka z vsako. Vsaka tekma je trajala 30 minut (2x15).

V prvi tekmi sta se pomerili ekipi Robni trakovi Blažič in Killerbees. Do polovice prvega polčasa je bila tekma še izenačena, potem pa je ekipi Robni trakovi Blažič uspel delni izid 9:0 in s tem so prišli do občutnejše prednosti. Polčas so dobili s 23:11. V drugem polčasu je bila slika podobna in tekma se je končala z rezultatom 46:32 v korist ekipe Robni trakovi Blažič.

Sledila je druga tekma turnirja, kjer sta si nasproti stali ekipi Robni trakovi Blažič in Gabrovka. Gabrovčani so odlično začeli tekmo in hitro povedli. Po nekaj minutah igre so jih nasprotniki ujeli in povedli.

Na igrišču se je bil trd boj za vsako žogo. Ni bilo popuščanja, vendar ekipa Robni trakovi Blažič vodstva ni več izpustila iz rok. Polčas je došla z 21:15, tekmo pa z 48:37.

V zadnji, tretji tekmi turnirja, sta se pomerili še ekipi Gabrovka in Killerbees. Glede na rezultata prvih dveh tekem je bila to tekma za drugo mesto na turnirju. Od samega začetka smo spremljali zelo izenačeno tekmo. Ekipi sta bili zelo borbeni, igrali sta čvrsto obrambo in posledično je bilo doseženih manj košev kot na prvih dveh tekmah. Polčas so dobili Gabrovčani, in sicer z rezultatom 12:10. Tudi v nadaljevanju tekme sta se ekipi izmenjavali v vodstvu. Ob koncu srečanja pa so več zbranosti in izkušenj pokazali igralci ekipe Killerbees in zasluženost slavili. Končni rezultat je bil 31:28.

Rezultati turnirja:

1. tekma: Robni trakovi Blažič : Killerbees – 46:32
2. tekma: Robni trakovi Blažič : Gabrovka – 48:37
3. tekma: Killerbees : Gabrovka – 31:28

1. mesto: Robni trakovi Blažič
2. mesto: Killerbees
3. mesto: Gabrovka

Postava ekipe Robni trakovi Blažič: Matic Zupan, Matic Intihar, Klemen Ciglar, Žan Kocjan in Andrej Sladič.

Postave ekipe Killerbees: Gašper Bajt, Marko Novak in Gregor Herkel.

Postava ekipe Gabrovka: Gregor Hostnik, Gregor Resnik, Peter Dušak in Domen Grm.

Andrej Sladič

MISIJONSKA TOMBOLA V ŽUPNIJI RAKOVNIK

Kot vsako leto je tudi letos pri nas v župniji potekala misijonska tombola. Ministrantje so začeli s prodajo srečk že tri tedne pred tombolo. Prodali so prav lepo število srečk, kar 975 in zbralo se je 1950 evrov za misijone. Letošnja glavna nagrada je bilo gorsko kolo. Prav posebej pa se je treba zahvaliti dobrotnikom dobitkov za njihove izdelke, storitve in druge dobitke. Misijonsko tombolo smo izvedli v župnijski dvorani, kjer je skorajda primanjkovalo prostora za vse obiskovalce. Seveda pa smo bili veseli dobrega vzdušja, ki so ga ustvarili obiskovalci. Tudi če srečka ni zadela dobitka, je na koncu vsak lahko dobil sladoleđ. In tako smo uspešno zaključili še eno misijonsko tombolo. Upamo, da se ponovno vidimo naslednje leto.

Anej

PODARIM DOBIM

Podarim dobim na Rakovniku je uspel!
Ali

Peti Podarim dobim na Rakovniku je bil zelo obiskan!

Ali

5. Podarim dobim na Rakovniku je znak, da je ljudem še mar!

Skupina mamic Antonke, ki se tedensko srečujemo na Rakovniku, smo v petek, 12. oktobra 2018, organizirale že peti Podarim dobim. To je dogodek za vse ljudi dobre volje, na katerem si izmenjamo predvsem oblačila, obutev, otroško opremo in tudi druge uporabne predmete. Dogodek je bil zelo lepo obiskan in po odzivih udeležencev tudi močno zaželjen.

Izmenjevalnice oblačil so med ljudmi postale priljubljene, saj so namenjene prav vsem in vsakdo lahko najde kaj zase. Izmenjujemo si lepa in uporabna oblačila, ki s(m)o jih prerasli ali so nam odslužila. Izmenjujemo si tudi druge uporabne predmete, na primer gospodinjske aparate, otroško opremo, dekorativne predmete in podobno.

Najpogostejše vprašanje, ki ga organizatorke dobimo, je, kje končajo oblačila, ki si jih ne izmenjamo? Oblačil in predmetov je več, kot si jih uspemo izmenjati, zato vse, kar ostane, predamo organizacijam, kot so centri ponovne uporabe in Karitas. Ti jih potem presortirajo, popravijo, jim vdihnejo novo življenje in poiščejo nove lastnike. Oblačila, ki niso več primerna za nošenje pa uporabijo za polnilo za izdelavo izolativnih materialov.

Ker vemo, da smo pristali v začaranem krogu prekomerne potrošnje in s tem onesnažujemo okolje, je Podarim dobim odlična priložnost, da pomagamo Zemlji. S tem namreč varčujemo z naravnimi viri, ki so potrebni za izdelavo oblačil, ne podpiramo nobene znamke in ne izkoriščamo delovne sile.

In ne nazadnje je Podarim dobim dogodek, kjer se srečamo s prijatelji in znanci, ob toplim čaju in piškotih pokramljamo, medtem ko brskamo po kupčkih oblačil.

Zelo nas veseli, da je dogodek Podarim dobim tako številčno obiskan in že kujemo načrte za spomladanskega.

Lepo povabljeni!

V imenu mamic Antonk, Meta Zajec Bevk

MENTORJI SMC-JA V ŽELIMLJAH

Salezijanska mladina je organizirala vikend, ki je bil namenjen srečanju mladih, en del pa je bil še posebej namenjen mentorjem. Zato smo nekateri mentorji odšli v Želimlje že v soboto zvečer, drugi pa so se nam pridružili v nedeljo zjutraj. V soboto smo srečanje pričeli z debato o mentorjih – kdo je mentor in kaj je njegova vloga – in jo nadaljevali še v nedeljo zjutraj. Ugotovili smo, da bi bilo dobro, če bi bolj strukturirali vlogo mentorja in področje delovanja. Nato nam je s. Mojca razlagala o osebnem spremljanju ter formiranju skupin. Povedala je, da za osebno spremljanje ljudje včasih potrebujejo sprejemanje, drugič misel, ki pomaga drugače razmišljati, včasih pa preprosto to, da verjameš v to, da je ta oseba sposobna sama rešiti stvari. Potrebno je, da sočloveku prisluhnemo, ga brezpogojno sprejemamo, mu damo občutek, da je razumljen in mu nakažemo pot, kako naj najde smer naprej. Vikend smo končali s sveto mašo, kjer smo prosili za blagoslov našega dela.

.....K.

EVROPSKI TEDEN MOBILNOSTI

Včetrtek, 20. 9. smo v SMC-ju gostili mladinske centre iz vse Ljubljane. Sodelujemo namreč pri gradnji Mreže mladinskih centrov Ljubljana.

Na igrišču za odbojko smo skupaj postavili nekakšno veliko dnevno sobo, kjer se je odvilo kar nekaj različnih aktivnosti. Morda najbolj poseben je bil velik osem(alikoliko-že?)koten nogomet. Poleg tega pa smo gostili:

- Snago, ki je predstavljala njihove dejavnosti in pobude, ki so precej širše od odvažanja smeti;

- Zavod ZA in PROTI, ki je izpeljal debato o pomenu trajnostne mobilnosti;

-Holding Ljubljana, ki je med drugim ponujal očala, s katerimi se lahko sprehajaš po mestnem središču in opazuješ, kakšno bi lahko bilo če ...;

-Živo knjižnico oseb, ki se sooča z diskriminacijo, ki je dvignila nekaj prahu med nekaterimi župljani, saj je šlo v veliki meri za LGBT osebe ... V pristnem katoliškem duhu in drži, ki nas jo uči papež Frančišek, skušamo biti dobri, sprejemajoči in ljubeznivi do vseh ljudi, čeprav se seveda ne strinjamo z ideologijo, ki jo pogosto zagovarjajo;

-LPP, ki so pripeljali tudi svojega električnega kavalirja, ki so ga potem lahko vozili tudi mladi udeleženci in celo naši vsakodnevni obiskovalci – otroci.

Prav naši vsakodnevni obiskovalci SMC-ja so bili najbolj navdušeni nad vsemi temi gosti, vsi ostali obiskovalci pa so občudovali naš dober prostor, sobivanje mladinskega dela in Cerkve, kajti ljudje izven naših okvirov o Cerkvi večinoma pač ne vedo dobrih zgodb in so izrazito nezaupljivo naravnani. Kot svoje poslanstvo tako čutimo, da širimo dober glas o Cerkvi tudi tem ljudem, ki so bolj ali manj (ne)upravičeno skeptični do Cerkve. To se je izkazalo tudi pri poročanju RTV-ja o tem dogodku, kjer v celotnem prispevku ni bilo nič navedeno, kje se dogodek odvija ali pa da bi kot gostitelji dobili kakšno besedo ... No, kakor koli, verjamemo, da je to prava smer in da je to naš majhen prispevek h gradnji boljše družbe – da se kot Cerkev ne zapremo za svoje ograje, ampak da pričujemo veselo novico vsem ljudem.

Rok Kastelic

ROMANJE ŽK NA KOROŠKO

V meglenem jutru sobote, 20. oktobra 2018, je naš romarski avtobus s sodelavci Karitas, prijatelji, z našimi župljani in duhovnim vodjem, našim župnikom g. Mirkom Simončičem, odpeljal proti slovenski Koroški.

Po jutranji molitvi in molitvi rožnega venca nas je zavita cesta mimo Velenja in Mislinje popeljala v staro mesto Slovenj Gradec in v prelepi sončni jesenski dan.

Slovenj Gradec je sedež edine mestne občine v statistični Koroški regiji, prometno središče Mislinjske doline in širšega območja statistične Koroške regije. Starodavno mesto v kotlini med Pohorjem in Uršljo goro je tudi slovenski sinonim za kulturno središče, kjer si bogato izročilo preteklosti podaja roko s sodobnim utripom.

Pot nas je vodila v stari del mesta k najstarejši stavbi v mestu, to je cerkev sv. Elizabete. V njej smo darovali sveto mašo za naše bližnje, za vse, ki niso bili z nami, tudi za g. Drobniča in za pokojnega Staneta. Po sveti maši nas je pozdravil domači duhovnik, nato se nam je pridružila lokalna vodička, ki nam je razložila čudovite detajle stare cerkve.

Od prvotne stavbe so se ohranile romanska ladja in dve romanski okni. Cerkev so v gotiki, renesansi in baroku dopolnili. Oprema je v glavnem baročna, iz novejšega časa je križev pot Ludvika Pandurja. Leta 1251 je Bertold Andeški posvetil tržno cerkev sv. Elizabeti Thurinški, svoji nečakinji, ki je bila kot zavetnica revnih in ubogih kanonizirana leta 1235. To je prva cerkev, posvečena sv. Elizabeti, na steni izstopa freska sv. Elizabeta med berači, glavni oltar v cerkvi sv. Elizabete je eden največjih dosežkov baročnega oblikovanja oltarjev na Slovenskem.

Na naši poti iz cerkve smo razveselili zlatoporočenca, ki sta se pripravljala na slovesnost, in jima zapeli zdravico.

Zraven cerkve sv. Elizabete stoji manjša cerkev sv. Duha iz l. 1417, vstopili smo v staro cerkev, ki je bila zgrajena za potrebe meščanskega špitala, ki je skrbel za stare, onemogle in bolehnne meščane. Krasi jo baročna oprema, največjo pozornost pa vzbujajo čudovite freske Andreja iz Ottinga, nastale po letu 1450. Prikazujejo 27 prizorov iz pasijona.

Vodička nas je popeljala na lep sprehod skozi staro mestno jedro. Zgodovinski pomniki nas na vsakem koraku povezujejo s preteklostjo in z lahkoto zazibljejo v občutje romantične nostalgije, obenem pa opominjajo, da smo le ponižni, a ponosni nadaljevalci zgodbe, ki se je začela v sivi davnini. Razpet je med utišani odmev najslavnej-

še epizode srednjeveške zgodovine, ki jo utelešajo umetnostni zakladi ter spoštljivi spomin na svetovno znanega skladatelja Huga Wolfa, neprekosljivega mojstra pozno romantičnega samospeva, ki se je leta 1860 rodil v hiši na slovenjgraškem osrednjem trgu. Likovna tradicija srednjeveških rezbarjev in baročnih mojstrov se je pretočila v mednarodno odmevno dejavnost Galerije likovnih umetnosti, ki je Slovenj Gradec v zadnjih štirih desetletjih zlasti s prireditvami pod pokroviteljstvom Združenih narodov uveljavila daleč preko meja domovine in ga trajno zaznamovala kot mesto miru in mednarodnega sporazumevanja. Krona teh prizadevanj je listina, s katero je leta 1989 generalni sekretar Svetovne organizacije Perez de Cuellar Slovenj Gradec uvrstil med častne nosilce naziva Glasnik miru.

Po obilni dozi zgodovine in kulture nas je pot popeljala mimo Raven na Koroškem in skozi Prevalje, kjer je v vsakem letnem času mikavna in skoraj neokrnjena narava potopljena v mehko razrahljano veduto z gozdovi poraslega hribovja, ki jo le tu in tam preseka hudourniško vodovje iz mnogoterih virov.

Po odličnem kosilu tik pred mejo Holmec smo prečkali mejo z Avstrijo in pot nadaljevali po dolini Podjune po prelepi pokrajini in lepo urejenimi vasicami, spremljali smo dvojezične napise do naselja Šentprimož. Podjunsko ravnino na severu omejuje globoka struga Drave, na jugu pa se dvigujeta mogočni gori Pece in Obirja.

V naselju Šentprimož je salezijanska župnija, težko smo čakali na srečanje z našim bivšim župnikom g. Antonom Rozmaričem in župnikom v tej župniji, g. Hanzejem Rosenzopfom.

Po molitvi in litanijah v tej cerkvi smo se srečali z g. Rozmaričem, ki je bil na Rakovniku od l. 1970 do 1974 kaplan in nato župnik med letoma 1974 in 1981. Veselo srečanje je obudilo številne spomine, skoraj eno uro nam je razlagal svoje delovanje v tej župniji, kjer je bil župnik 30 let, sedaj pa je duhovni pomočnik; opisal je težke preizkušnje na tujem ozemlju, ki ga je doživljal kot Slovencem neprijazno okolje, vse do današnjih dni, ko slovenstvo ni več prezrto. Poveselili smo se s pesmijo in obujali spomine na skupne trenutke v naši župniji, na petje v zborih, na naše druženje.

Slovenska pesem je tudi na avstrijskem Koroškem povezovala ljudi in ohranjala jezik.

Na to nas je spomnila pesem:

*Rož, Podjuna, Zila, venec treh dolin, moja domovina, narod moj trpin.
Ti družica moja, dom moj in moj rod, ko bom truden boja, bodi mi še grob.
Rož, Podjuna, Zila, nagelj, rožmarin, v sveti zemlji sniva tvoj slovenski sin.*

Kar težko smo se ločili in se čez Jezersko odpravili proti domu. Jesenski sončni zahod z obsijanimi gorami nas je pospremil do domače župnije.

Hvala Tomažu Okornu za organizacijo romanja, župniku g. Mirku za duhovno vodstvo in vsem udeležencem, da smo se družili in imeli lepo.

Sestavila: Judita Petelin

ROŽNI VENEC IN VEROUČENCI

Oktober je mesec rožnega venca in že prvi teden smo ga molili skupaj z veroučenci. Tisti, ki smo imeli istočasno verouk, smo se zbrali v kapeli. Zapeli smo uvodno pesmijo, potem pa otrokom razložili, na kakšen način molimo rožni venec. Dogovorili smo se, katera skupina moli naprej, na projektorju pa je bila slika, ki je prikazovala posamezno skrivnost, da so otroci lažje sledili. Na koncu pa smo se še vsi molivci podpisali na velik bel rožni venec, ki ste ga opazili v cerkvi. Tako smo želeli spodbuditi k molitvi tudi vas.

Letos smo molili častitljivi del, ob katerem smo premišljevali o Jezusovem vstajenju, vnebohodu, prihodu svetega Duha, Marijinemu vnebovzetju in kronanju.

Kadar premišljujemo o Jezusovem življenju, lahko molimo tudi za vse nas, za naše družine, sorodnike, prijatelje in naše rajne. Zato smo pri vsaki skrivnosti povedali tudi prošnjo. Na koncu pa zmolili še molitev O Jezus, odpusti nam naše grehe.

Molitev rožnega venca večini otrok ni več domača. Zavedamo se, da v večini domov ni družinske molitve, da pa bi v družini tako molili rožni venec, kot so ga molili naši dedki in babice, ko so bili še otroci, skoraj ne najdemo.

Mi pa verjamemo, da molitev ozdravlja, osvobaja, daje sad notranjega miru, nas povezuje z Bogom, nas utrjuje za premagovanje preprek v življenju, nam pomaga biti hvaležni in ozavestiti, da smo samo ljudje in da z molitvijo Bogu dopuščamo in ga prosimo, da dela v našem življenju čudovite stvari ...

Zato si kateheti želimo otrokom utrjevati vero tako, da z njimi molimo pri vsaki naši skupni uri, še bolj pa, ko se zberemo v večjem številu, da dobijo tudi izkušnjo molitve v skupnosti, saj se zavedamo, da mnogih starši ne pripeljejo k maši, kjer bi to lahko doživljali.

Marija je v svojih prikazovanjih v Fatimi spodbujala k molitvi rožnega venca in povedala, da nenehna prošnja k Bogu prepreči tudi velike katastrofe. Molimo rožni venec vse leto. Potrebe so velike, naj bo veliko tudi molivcev.

Mihaela

MOLITEV ZA NAŠO MINLJIVOST IN VEČNOST:

Ti si moj začetek in konec

Jaz sem Alfa in Omega, Prvi in Zadnji, začetek in konec. (Raz 22,13)

Ti si moja alfa in omega,
moj prvi in zadnji,
moj začetek in konec.
Bil si pred mojim začetkom
in boš po mojem koncu.
In med njima:
včeraj, danes, jutri
si mi dan, in boš prihajal, podarjal življenje, razdajal sebe.
Maranatha – Pridi, Gospod Jezus!

*Georg Lengerke
Youcat, Molitvenik za mlade*

10. november
LEON VELIKI

Ni znano, kdaj in kje je bil ta veliki papež rojen. Kristusovo Cerkev je vodil 21 let. Že pred izvolitvijo za papeža je opravljal odgovorne službe v rimski Cerkvi. Odlikoval se je po temeljiti bogoslovni izobrazbi, izredni iznajdljivosti, znal se je hitro odločati in imel dober posluš za potrebe časa. Kot naslednik apostola Petra je na škofovski sedež v Rimu sedel 29. septembra 440. V dolgih letih papeževanja je imel Leon veliko priložnosti, da je kot najvišji pastir Cerkve branil in varoval čistost vere. S spoštovanjem se ga spominja tudi svetna zgodovina, ker je Evropo in zahodno kulturo dvakrat rešil pred uničenjem. Leta 452 je hunski poglavar Atila, imenovan »šiba Božja«, privihral v severno Italijo, zavel, opleni in porušil Oglej ter vrsto drugih mest proti jugu. Pot v Rim mu je bila odprta. Cesar Valentinijan se je v skrajni stiski obrnil na papeža in Leon je šel Atilu naproti do Mantove ter dosegel, da se je divji hunski vojskovodja umaknil v Panonijo. Tri leta kasneje je Leon spet posredoval za premirje pri vandalskem kralju Gejzeriku. Zaradi svojih izrednih zaslug za Cerkev in svetno družbo je tako zaslužil naziv Veliki. Umrl je 10. novembra 461. Od 7. stoletja dalje so njegov spomin obhajali 11. aprila, po novem pa se obhaja njegov spomin na dan njegove smrti.

14. november
NIKOLAJ TAVELIĆ

Nikolaj (Nikola) Tavelić, prvi hrvaški svetnik, se je rodil v Šibeniku med letoma 1340 in 1350 kot sin ugledne plemiške družine. Že zgodaj se je navdušil za življenje po vzoru sv. Frančiška Asiškega, ker je imel pogosto priložnost srečevati se z njegovimi redovnimi sinovi – frančiškani. Iz zgodovinskih virov zanesljivo vemo, da je Tavelić deloval kot dušni pastir v Bosni, kamor naj bi prišel leta 1379. V tem času je bila Bosna zanimivo in pomembno področje tako v cerkvenem

kot političnem pogledu. Posebna skrb Cerkve tedaj so bili bosanski bogomili, krivoverci, ki so netili upore zoper vsako svetno in cerkveno oblast, obsojali so zakonsko življenje, zavračali rabo vseh materialnih sredstev, češ da izhajajo od hudiča. Zoper ta nauk je mogla uspešno nastopati samo miselnost, ki je izhajala iz ponižne ljubezni do ljudi in božjega stvarstva, miselnost, ki jo je oznanjal asiški ubožec. Med številnimi misijonarji in odličnimi pridigarji frančiškanskega reda je v Bosni okoli dvanajst let deloval tudi Nikolaj. 1391 je zapustil Bosno in odšel v Sveto deželo – Palestino, kjer je s svojimi tovariši delal v gostišču za romarje in pri božjem grobu. S strani muslimanskih Arabcev je bil vržen v ječo in mučen, da bi se odpovedal veri. 14. novembra 1391 je umrl mučeniške smrti.

24. november

KRIZOGON OGLEJSKI

Mesto Oglej, od koder je bil Krizogon, je bilo v rimskih časih med največjimi v velikanskem cesarstvu. Kasneje, v zgodnjem srednjem veku, so od tam k nam prihajali glasniki Kristusove blagovesti. Dolga stoletja so bili oglejski patriarhi ne le cerkveni predstojniki velikega dela sedanje Slovenije, temveč tudi zemljiški gospodje. Spričo tega tudi oglejski svetnik Krizogon pri nas ni bil neznan. Njemu je posvečena župnijska cerkev v Hrušici, kraju na meji med Isto in Brkini. Po legendarnem poročilu o mučeništvu svete Anastazije, mučenke iz Sirmija, je sv. Krizogon opisan kot »zelo krščanski mož« iz Ogleja, ki naj bi to mučenko poučeval v veri. Dve leti je bil Božji služabnik Krizogon vikar, potem so ga zaprli pri nekem Rufinu, ki ga je Krizogon spreobrnil. Ko je prišel v mesto Oglej cesar Dioklecijan, naj bi Krizogonu ponudil visoko mesto prefekta in konzula, če odpade od svoje vere. Tega ni želel niti slišati. Razkačeni cesar ga je ukazal kaznovati z obglavljenjem. Njegovo telo so vrgli v jamo, pa ga je neki duhovnik našel in ga spoštljivo pokopal v Ogleju.

DOBRODELNA AKCIJA ŽUPNIJSKE KARITAS, 'KLIC DOBROTE 2018'

Ko sem na začetku adventa prižgala prvo svečko, me je pretreslo. Poglej ven, poglej svet, povej: kaj je ena sama lučka za toliko teme? Ena luč ni veliko. Komaj kaj. Toda ena sama luč je SPREMEMBA. Dru-gačnost.

Tako se prižiga luč. Tako da se človek v eni sami, majhni stvari odloči biti drugačen. Drugačen od okolice in drugačen od starega sebe.

Stopiti proti toku pomeni ubiti košček teme v sebi in v tem svetu. Zveni zguljeno, pa ni. Tako močno se človek veseli tega prižiganja luči, ker vedno znova hrepeni po spremembi in jo potrebuje, tople, svetle luči v svojem življenju. In začne z drobno spremembo, z eno minuto truda, z enim korakom v drugo smer.

Zato je treba za luč najprej postati pozoren, čuječ. Gledati. Biti občutljiv. In veliko poslušati samega sebe. Kdor ne vidi teme, ne vidi luči. In kdor ne vidi luči, ne vidi teme.

Za več luči je potrebno najprej več treznosti in realnosti. In ponižnosti.

V skrivnostni tišini prihaja advent. PRIHOD. In naše spreobrnje-nje, ki smo ga vsi zelo potrebni. Ker bomo spremenili svet tisti dan, ko bomo spremenili samega sebe.

Vsakoletno obhajanje adventa je podobno kroženju v spirali, ki se vije navzgor in nas vedno znova opozarja, kam smo namenjeni, kaj je naš končni cilj.

Gospod človeka, ki ima odprte oči, preseneča na vsakem koraku in pride takrat, ko se najmanj nadejaš: po miselnem navdihu, po zna-menju narave, po ljudeh, zlasti bolnih, v stiskah kakor koli prizadetih in pomoči potrebnih - blagor nam, če bomo v njih znali prepoznati Kristusa in njegove dlani, ki nas želijo objeti.

Spet je blizu advent in upamo, da lahko v naši župniji, v naši sku-pnosti, kjer bivamo in delujemo, zaupamo v božjo ljubezen in dobroto, da širimo upanje in solidarnost tudi med tiste, ki so v stiski. Verjamem, da smo živa župnija in da znamo poskrbeti za naše bližnje.

Celoletno zbiranje prispevkov je namenjeno za pomoč ljudem v stiski, žal se število pomoči potrebnih ne manjša. Pomoč ljudem združujemo s paketi pomoči EU.

Pogosto se srečujemo tudi z vsakdanjo ‚resnico‘ – s stiskami, pred katerimi smo nemočni in nevedni. Poskušamo vsaj delno olajšati gmotne stiske in se pogovoriti in svetovati ob drugih stiskah. V sožitju je moč.

S sredstvi karitativne dobrodelne adventne akcije želimo tudi letos pomagati družinam in posameznikom v stiski v naši župniji, zato bo:

V NEDELJO , 18. novembra 2018, PRED SVETIMI MAŠAMI

možnost darovanja (hrana, denarni prispevki ...) pred vhodi v cerkev Marije Pomočnice na Rakovniku.

Če želite darovati ozimnico, nam sporočite in pridemo iskat tudi na vaš dom (pustite sporočilo, naslov in kaj in koliko želite darovati - v sprejemnici župnišča med tednom).

Za »odprte roke in srce« v dobrodelni nabirki Karitas se zahvaljujemo vsem dobrotnikom. Samo z darovi in prostovoljnim delom skozi celo leto pomagamo našim bližnjim. Za vsak vaš dar iskren: Bog povrni!

VABILO:

Vabljeni na pletenje adventnih venčkov v tednu pred 1. adventno nedeljo od ponedeljka, 26. 11. 2018, do petka čez cel dan v prostoru pod cerkvijo, da se spletejo venčki in prijateljstva in izmenjuje znanje pletenja in krašenja venčkov. Vabljeni posamezniki in skupine. Priporočamo se za okraske, ki se vpletajo v venčke (pentlje, storžke, okrasne kroglice ipd). Venčki bodo na razpolago na 1. adventno nedeljo, darovi za venčke so namenjeni za ljudi v stiski preko Župnijske Karitas, delno za potrebe župnije.

Za ŽK Rakovnik: Judita Petelin

ŽUPNIJSKA KARITAS RAKOVNIK, Rakovniška 6, Ljubljana
Dežurstvo v novembru: v četrtek, 15. 11. 2018, od 16.30 do 19.00.
TRR: 02058-0253398959 NLB. Hvala za vsak dar.

RAZVEDRILO

MIKROFON – Zaradi velikega števila študentov v dvorani si je profesor omislil miniaturni mikrofoni in pred predavanjem vprašal: »Ali me študentje v zadnji vrsti slišite?« – »Ja!« se je oglasil nekdo, »vendar nas ne moti preveč.«

DIJAKI NA RAKOVNIK PRINAŠAJO NOVO SVEŽINO

Kratek pogovor z Nejcem Kastelicem in Gregorjem Markelcem, vzgojiteljema v dijaškem domu na Rakovniku

Nejc, lansko leto si z Janezom Krncem kot vzgojitelj »zaoral ledino« v dijaškem domu na Rakovniku. Kako pestro je v domu letos?

Naš dijaški dom je enota dijaškega doma Janeza Boska Želimlje in deluje drugo leto. Na Rakovniku letos biva 25 dijakov in dijakinj, ki so si izbrali najrazličnejše šole po celi Ljubljani. Več kot polovica jih obiskuje Konzervatorij za glasbo in balet, drugi pa se učijo lesarstva, elektronike, računalništva, strojništva, zdravstva, frizerstva in oblikovanja. Glede na to morava z Gregorjem vsak dan spremljati kar 25 različnih urnikov.

A vendarle, se dijaki v dijaškem domu držijo nekega osnovnega urnika?

Dopoldne v domu vlada tišina, mogoče se kakšen »guli« matematično v sobi ali vadi violino, večinoma pa so dijaki v šoli. Popoldne pa se po domu slišijo glasovi različnih inštrumentov, glasba iz tega in onega zvočnika, tako da v domu postane pravo veselje. Poleg učenja se skupaj zberemo pri obrokih, pri igri in večerni molitvi. Dijaki se lahko posebej sprostijo v salezijanskem mladinskem centru Rakovnik, kakšen pa rad tudi kaj naredi – zato je trava pokošena in listje pograbljeno. Dijaki se udeležijo tudi kakšnega dogodka, ki ga organizirajo v matičnem dijaškem domu v Želimljem. Načrtujemo tudi, da povabimo želimeljske dijake k nam na Rakovnik, v našo 9. vzgojno skupino.

Gregor, začel si novo obdobje svojega salezijanskega oblikovanja. Vzgojno prakso opravljaš v dijaškem domu. Kakšni so občutki, misli in dejanja prvega meseca?

Predstojnik mi je po listu pokorščine zaupal delo vzgojitelja v dijaškem domu. Najprej sem se tega kar malo bal, saj sem neizkušen in nisem vedel, kaj naj pričakujem. Ko pa sem se avgusta preselil v dijaški dom, sem komaj čakal, da pridejo dijaki.

Uradno sem nočni vzgojitelj. Moje glavne naloge so, da jih »dam« zvečer spat in da jih zjutraj zbudim. Kakšnega je potrebno zbuditi tudi popoldne, ko utrujen pride iz šole in ga z drugimi povabiti na kakšno igro ali na sprehod. Z njimi se trudim graditi dom, da bi se počutili kot doma. Mlade občudujem, ker je med njimi veliko dobrih in ambicioznih glasbenikov, predvsem pa mi je všeč, da želijo iz sebe nekaj narediti in da hočejo dobro izobrazbo in vzgojo.

Na Rakovnik zdaj gledaš drugače?

Dijaki na Rakovnik prinašajo novo svežino in novo obliko salezijanskega poslanstva.

Več na: <https://donbosko.si/dijaki-v-salezijansko-poslanstvo-pri-nasajo-novo-svezino/>

KOLEDAR:

NOVEMBER 2018

- ČET, 1.11.: VSI SVETI, sv. maše ob 7.30, 9.00, 10.30 in 18.30; popoldne obisk grobov; ob 17.00 molitev rožnih vencev za naše rajne; ob 20h molitev za ljubljanske mlade na Žalah.
- PET, 2.11.: spomin vseh vernih rajnih; prvi petek: posvetitev Srcu Jezusovemu.
- SOB, 3.11.: prva sobota: posvetitev Srcu Marijinem, ob 10.00 uri sv. maša z nagovorom.
- NED, 4.11.: 31. nedelja med letom – zahvalna nedelja, sv. maše ob 7.30, 9.00, 10.30 in 18.30.
- PON, 5.11.: ob 19.00 katehetski odbor; ob 19.15 skupina za žene;
- TOR, 6.11.: po večerni sv. maši v hiši kapeli molitev za vse, ki so v stiski; ob 19.30 Srečanje z Bogom – kateheza za mlade nad 18 let v Rakovniškem gradu;
- SRE, 7.11.: ob 19.30 biblična skupina; ob 20.00 pevski zbor Glas veselja;
- ČET, 8.11.: uro pred sv. mašo molitev pred Najsvetejšim za duhovne poklice, družine in domovino; ob 19.30 večer sodobne krščanske glasbe v Rakovniškem gradu – predstavi se skupina Svetnik;
- PET, 9. 11.: do NED, 11. 11.: duhovne vaje za 4. do 7. razred v Želimljem.
- NED, 11.11.: 32. nedelja med letom, sv. maše ob 7.30, 9.00, 10.30 in 18.30; ob 14.00 srečanje Vera in luč;
- PON, 12.11.: ob 19.00 Karitas; ob 20.00 seja župnijskega pastoralnega sveta.
- TOR, 13.11.: ob 9.00 srečanje starejših, gostja bo s. Emanuela Žerdin, ki bo predstavila delovanje Hospica; po večerni sv. maši v hiši kapeli molitev za vse, ki so v stiski; ob 20.00 katehumenat.
- SRE, 14.11.: ob 19.15 sestanek za starše 6. r. verouka;
- ČET, 15.11.: uro pred sv. mašo molitev pred Najsvetejšim za duhovne poklice, družine in domovino;
- PET, 16.11.: ob 17.00 uri priprava na krst;

- PET, 16.11. do NED, 18. 11.: duhovne vaje za 7. do 9. razred v Želimljem.
- NED, 18.11.:** 33. nedelja med letom, sv. maše ob 7.30, 9.00, 10.30 in 18.30. Pri sv. maši ob 10.30 praznik salezijanskih ustanov Rakovnik; ob 19.30 predavanje Boštjana Harija z naslovom: Zdravje in Sveto pismo.
- PON, 19. 11. do NED, 25. 11.: teden zaporov;
- TOR, 20. 11.: po večerni maši molitev v hišni kapeli za vse v stiski; ob 20.00 katehumenat.
- SRE, 21. 11.: ob 18.30 sestanek za starše 3. raz.; ob 20.00 pevske vaje za Glas veselja;
- ČET, 22. 11.: uro pred sv. mašo molitev pred Najsvetejšim za duhovne poklice, družine in domovino; goduje Sveta Cecilija, zavetnica cerkvenega petja;
- PET, 23. 11.: obletnica prihoda salezijancev na Rakovnik;
- SOB, 24. 11.: ob 19.30 mladinska sv. maša;
- NED, 25. 11.:** Kristus kralj; sv. maše ob 7.30, 9.00, 10.30 in 18.30; pri sv. maši ob 10.30 sodelujejo športniki;
- PON, 26. 11.: ob 20.00 srednja zakonska skupina;
- PON, 26. 11. do PET, 30. 11.: pletenje adventnih vencev v prostorih pod cerkvijo;
- TOR, 27. 11.: po večerni maši molitev v hišni kapeli za vse v stiski; ob 20.00 katehumenat.
- SRE, 28. 11.: ob 19.15 sestanek za starše 5. raz.;
- ČET, 29. 11.: uro pred sv. mašo molitev pred Najsvetejšim za duhovne poklice, družine in domovino;
- PET, 30. 11. do NED, 2. dec: duhovne vaje za srednješolce v Želimljem;

DECEMBER 2018

- SOB, 1. 12.: prva sobota; posvetitev Marijinemu Srcu; adventni oratorijski dan od 9h do 13h;
- NED, 2. 12.:** 1. adventna nedelja; sv. maše ob 7.30, 9.00, 10.30 in 18.30;

pri vseh sv. mašah blagoslov adventnih vencev; pri sv. maši bo 10.30 se predstavijo letošnji birmanci; na Viču ob 16.00 dekanijsko srečanje ŽPS-jev;

PON, 3. 12.: ob 19.00 katehetski odbor; ob 19.15 skupina za žene;

TOR, 4. 12.: po večerni sv. maši v hiši kapeli molitev za vse, ki so v stiski; ob 19.30 v Rakovniškem gradu Srečanje z Bogom – kateheza za študente in mlade v poklicih;

SRE, 5. 12.: ob 16.30 MIKLAVŽEVANJE za otroke v cerkvi; ob 19.30 biblična skupina;

ČET, 6. 12.: uro pred sv. mašo molitev pred Najsvetejšim za duhovne poklice, družine in domovino;

PET, 7. 12.: prvi petek; posvetitev Jezusovemu Srcu; obisk bolnikov in starejših na domu;

NED, 8. 12.: 2. adventna nedelja; sv. maše ob 7.30, 9.00, 10.30 in 18.30; pri sv. maši ob 10.30 pojejo veroučenci prve triade; ob 14.00 srečanje Vera in luč; ob 19.30 predavanje Boštjana Harija: Zdravje in zakramenti;

PON, 9. 12.: ob 19.00 Karitas; ob 20.00 seja župnijskega pastoralnega sveta.

V CERKVI POZDRAVLJAMO NOVE ČLANE:

Tilen Črtalič
Jonatan Geršak
Tim Derglin
Lara Šerjak

V VEČNOST SO SE PRESELILI:

Angela Šteblaj, 1932
Tomislav Pantić, 1937
Helena Žandar, 1955

ADVENTNI ORATORIJ V SMC RAKOVNIK

Program:

petje
molitev
adventna
zgodba
izdelava
adventnih
vencev
veliga igra
palačinke

Delavnica za starše:

Benjamin Tomažič - Vzgoja za ljubezen v poplavi pornografije (ob filmu 18+)

sobota, 1. dec 2018 od 9h do 13h
vabljeni otroci in starši, program bo za vse

Program Salezijanskega mladinskega centra Rakovnik podpirajo

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA IZOBRAŽEVANJE,
KULTURO, ŠPORT IN ŠOLSTVO
ORGANIZACIJA SLOVENIJA ZA OLIMPIJO

Dan Božjega občinstva
SLOVENIJA

GRATIA DIE
ORATORIJ DONATORJE
IN PRIJAZTOVCE

DOBROTA **ZMAGUJE**

MIKLAVŽ PRIHAJA

5.12. 2018 OB 16.30 V CERKVI NA RAKOVNIKU

Vstopnice dobite:
v sprejemnici Majcнове hiše, pri katehetih, ali v pisarni SMC-ja.
Prispevek za Miklavževo blagajno: 4€.

Programne Salezijanskega mladinskega centra Rakovnik podpirajo

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA ŠOLSTVO IN
ŠPORT
LANSKI RAJONSKI SLOVENIJA ZA MLADOST

Diakoni Slovenske
CERKVE SLOVENIJA

GRATIA AGRI
SOCIETAS DONATORUM
IN PROTECTORUM

MovIT

Glasilo izdaja *Župnija Rakovnik*
Uredil: *Primož Rudolf* · Odgovorni urednik: *Mirko Simončič* · Prelom *Vito Lojk*

*Le za trojno suktnjo skrbite otrokom:
za poštenost, delavnost
in pobožnost;
vse drugo jim bo navrženo.*

bl. Anton Martin Slomšek

DON BOSKO

ŽUPNIJSKI URAD LJUBLJANA RAKOVNIK
RAKOVNIŠKA ULICA 6, 1108 LJUBLJANA

TEL: 059 339 110, N.C. 059 339 100

WWW.RAKOVNIK.SI

ZUPNIJA.RAKOVNIK@SALVE.SI

SMC.RAKOVNIK@SALVE.SI

**Župnijska Karitas
Rakovnik**

Dežurstvo v novembru:
četrtek, 15. 11. 2018,
od 16.30 do 19.00.
TRR: 02058-0253398959
NLB. Hvala za vsak dar.

Dekanijsko srečanje ŽPS:
nedelja, 2. december 2018,
ob 16.00 uri na Viču.

**Praznik salezijanskih
ustanov na Rakovniku:**

nedelja, 18. november 2018.

Program praznovanja:

10.30 - sveta maša

12.00 - druženje ob pici za vse
(dvorana GŠ)

12.30 - vođen ogled Rakovnika in
možnost srečanja s skupnostjo HMP
in SDB